

Katalógusborító

Emlék, 2017

Kiállítás-részlet, Rómer Flóris Művészeti és Történelmi Múzeum, Győr – 2017 október 14 – november 19.

P. Szabó Ernő

ANGYALI GEOMETRIA

RÉSZLET A KATALÓGUSBÓL

[...] Építés és rombolás, élet és halál, öröm és gyász, szeretet és gyűlölet, születés és elmúlás, tervezés és emlékezés... Aknay János első világháborút megidéző diptichonjának és általában, az utóbbi években erősen megszorodó diptichonjainak erős kontúrokkal határolt, erőteljes tiszta színekkel megfogalmazott felületei láttán újra és újra a fenti ellentétekre, képeit nézve általában pedig az emberi lét meghatározó élményeire, érzéseire, állapotaira asszociálunk. Meg természetesen Szentendrére is, ahol immár lassan fél évszázada él és dolgozik, s amelynek gazdag építészeti öröksége, barokk-rokokó architektúrája, a homlokzatok, falak, tornyok és kerítések, ajtók, kapuk különös szép formái döntő hatást gyakoroltak művészetére. Mint ahogyan egyébként sokunkra gyakorolt jelentős hatást a város. Szentendre egyszerre realitás és a képzeletünk által rekonstruált valóság, amelyet egyszerre látunk és építünk tovább magunk is, dekonstruálunk és újraépítünk, ahogyan maguk a műalkotások is teszik. [...]

A kiállítások és a katalógus által bemutatott művek sora is ott végződik valahol, ahol Aknay János művészetének új, nagy korszaka elkezdődött, s amely korszaknak egy részét áttekinti a mostani kiállítás. Az emlék jelenéne az időszakát jelentik ezek az évek, ahogyan a kiállított művek többségének címe jelzi, s ahogyan jelezte már jónéhány korábbi alkotás is. A jelen végképp emlékké vált volna Aknay János számára a XXI. század első évtizedére? Vagy éppen az emlékezés folyamata az, aminek köszönhetően ma is képes jelen időben szemlélni, megélni azt a Szentendrét, amelyet négy évtizeddel

korábban megismert, s amely valójában már nem is létezik? Alighanem az utóbbiról van szó. Természetesen a templomok állnak ma is, ahogyan a főtéri polgárházak homlokzata is csak keveset változott az évtizedek alatt. A város alatt ma is ott folyik a Duna, s a Szamárhegyőről éppen olyan megkapó a kilátás, mint egykoron. De aki Szentendrén él, az tudja, hogy mégis minden egészen más már, mint egykoron, s itt nem csak a Bogdányi utcában kínált giccses szuvenírekről van szó, hanem a gondolkodás félresiklott pályáiról is, amelyek a rendszerváltozás után negyedszázaddal Magyarországon egyre jobban meghatározzák az értékről való gondolkodást, vagy éppen az értékekkel szemben az értéktelennek a középpontba való helyezését. A kilencvenes években Aknay János aktivistaként, a művészet napi ügyeinek harcosaként számos kérdésben hallatta szavát, s olykor hallatja még ma is, az idő múlásával azonban egyre inkább nyilvánvalóvá vált számára, hogy érvényes válaszokat csak festészetével adhat az ellentmondásokra. [...]

(Rómer Flóris Művészeti és Történeti Múzeum, Győr. 2017. október 14 – november 19.)

*Dédnagybátyám
emlékére, 2014*